

فضاسازی برای رای آوردن خادم تکذیب شد

حاشیه‌های انتخابات فدراسیون کشتی این روزها به اوج خود رسیده و هر روز شایعاتی از دخالت‌های پشت پرده به گوش می‌رسد. جدیدترین موضوعی که مطرح شده، مربوط به یکی از مسئولان وزارت ورزش است. برخی از کانال‌های تلگرامی مطلبی را مبنی بر تماس مدیرکل دفتر هماهنگی امور استان‌های وزارت ورزش با مدیران کل استان‌ها منتشر کردند که از این طریق فضا برای یکی از کاندیداها به شکل بهتری پیش برود. ایرج رحمانی که پیش از این با امیررضا خصادم به عنوان معاون پارلمانی و امور استان‌های وزارت ورزش همکاری می‌کرد، به این شایعه که با مدیران کل استان‌ها برای فشار به روسای هیات‌های استانی تماس گرفته و خواهان رای دادن به امیر خادم در انتخابات فدراسیون کشتی شده، اینطور واکنش می‌دهد: «این موضوع کذب است. من به‌هیچ‌کس درباره آقای خادم صحبت نکردم. البته زمینه کاری من به عنوان مدیر کل امور استان‌ها ایجاب می‌کند که با مدیران کل ارتباط داشته باشم.» در همین رابطه امیررضا خادم هم در پست موقتی توضیح داد: «اینکه گاه مجبور می‌شوم به این دست کم لطفی‌ها پاسخ بدهم، علتش نگرانی از تاثیر پذیری اعضای مجمع انتخابات نیست. چرا که این بزرگواران خود مستقیم‌مدیر بطن جریانات، نوع و جنس ارتباطات کاندیدا هستند و می‌دانند که این دست مطالب تا چه حد صحیح و چه میزان هم بد اخلاقی است! لذا هدفم احترام به افکار عمومی است که عمری در ذهن خودشان از افرادی مانند من تصویری ساخته‌اند که با توجه به وضعیت بحرانی انصاف و اخلاق در جامعه امروز ایرانی، چنین شایعاتی می‌تواند زمینه افزایش دل‌مردگی و بی‌اس عمومی را فراهم آورد...» او در ادامه هم آورده هیچ جلسه‌ای با دوستان فدراسیونی نداشته و فقط به قصد دیدن تمرینات تیم ملی به خانه کشتی رفته است. خادم هشدار داده که این چند روز نگرانی‌هایی برای آینده کشتی ایجاد شده که اگر لازم بداند در روزهای آتی درباره آنها صحبت می‌کند!

قهرمانی جهان با تکواندو کاران جامانده در تهران

بیست و چهارمین دوره مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۱۹ از امروز با حضور ۹۷۵ تکواندوکار از ۱۵۰ کشور به میزبانی «منچستر» انگلیس آغاز می‌شود و به مدت پنج روز ادامه خواهد داشت. فریبز عسکری سرمربی تیم ملی تکواندو که با وجود در اختیار داشتن روایت‌دار کنار نفرات باقی مانده در ایران حضور داشت، دوشنبه شب راهی منچستر شد اما تا ظهر دیروز با وجود پیگیری‌های صورت گرفته و در فاصله کمتر از ۲۴ ساعت باقی مانده تا آغاز این رویداد بزرگ روایت‌دار آرمین هادی‌پور، میرهاشم حسینی، عرفان ناظمی و سجاد مردانی صادر نشده بود. این در حالی است که کارهای مربوط به این اعزام از مدت‌ها قبل در ترکیه انجام شده بود اما سفارت انگلیس کارشکنی کرده و تیم ایران فعلا به صورت ناقص در رقابت‌ها حضور دارد. آرش فرهادیان مدیر تیم‌های ملی تکواندو می‌گوید: «اگر به مسئولان ورزش ما ویزا نمی‌دادند شاید قابل جهان بود اما وقتی به ورزشکار ما که عنوان دار جهان است در آستانه شروع مسابقات در چنین سطحی ویزا نمی‌دهند، قطعاً اقدامی زشت و زننده است.»

بهره‌برداری انتخاباتی از کمبود هیات‌ها!

برخی از نامزدهای ریاست فدراسیون وزنه‌برداری از کمبودهای همیشگی در هیات استان‌ها که ریشه در کم‌کاری گذشتگان و منع قانونی امروزی دارد، بهره‌برداری انتخاباتی می‌کنند. شنیده می‌شود چند تن از کاندیداهای انتخابات فدراسیون وزنه‌برداری، اقدام به اهدای میله‌های وزنه‌برداری به برخی هیات‌ها کرده و به برخی دیگر نیز چنین وعده‌ای داده‌اند! باید دید این اقدامات تبلیغاتی نتیجه‌ای برای این نامزدهای انتخابات در پی خواهد داشت یا اینکه همانند بسیاری از انتخابات، هیات‌ها فردی که شایستگی دارد را انتخاب می‌کنند؛ نه کسانی که در آستانه انتخابات به صورت ناگهانی به یاد اهدای وسایل به هیات‌ها می‌افتند! خوندی، انوشیروانی، باقری، پورکیان، رضازاده، عابدینی، عظیمی، غزالیان و مرادی کاندیداهای انتخابات پولا در مان هستند.

وحشت پرسپولیس از دچار شدن به سرنوشت استقلال و ذوب آهن

پوست موز زیر پای قهرمان!

رسیدن پرسپولیس به جام قهرمانی، محتمل‌ترین سناریوی هفته پایانی لیگ برتر هجدهم خواهد بود اما هنوز دو تیم، می‌توانند این سناریو را عوض کنند. «پارس جنوبی» در صورت کنار زدن پرسپولیس، این تیم را در معرض یک خطر بزرگ قرار می‌دهد و در چنین شرایطی «سپاهان» با شکست دادن استقلال خوزستان، به خاطر تفاضل گل بهتر نسبت به پرسپولیس قهرمان لیگ برتر خواهد شد. فرمزها به هیچ‌وجه نمی‌خواهند برای دومین بار در عصر برانکو، قهرمانی لیگ را به خاطر تفاضل از دست بدهند. مرور آن چه در هفته‌های پایانی لیگ‌های اول و هشتم برای استقلال و ذوب آهن رقم خورده، به پرسپولیس‌ها ثابت می‌کند که نباید خودشان را از همین حالا قهرمان لیگ برتر بدانند.

آر بار هتورد

ضربه سر احمد نوراللهی به دروازه سیدمهدی رحمتی، رای قهرمانی را روی دوش پرسپولیس قرار داد. تا پیش از دربی برگشت، تردیدهای زیادی در مورد تیم پرفسور وجود داشت و تصور می‌شد آنها در قیاس با رقیب، به اندازه کافی برای قهرمانی آماده نیستند. شکست در شهر آورد، می‌توانست تیر خلاص پسران شفر به شاگردان برانکو

باشد اما بر خلاف آن چه در هفته‌های پیش از دربی سپری شده بود، استقلال در این مسابقه حرف زیادی برای گفتن نداشت و این پرسپولیس‌ها بودند که با سه امتیاز از زمین خارج شدند. اگر ضربه سر احمد، برگ برنده این فصل پرسپولیس بود، پناستی چیپ فرشید اسماعیلی نیز به نقطه عطف فصل آبی‌ها تبدیل شد. آنها پس از شکست برای مدت‌ها با حواشی دست و پنجه نرم کردند و هرگز نتوانستند

کیفیت پیش از شهر آورد را به دست بیاورند. این حاشیه‌ها، سرانجام منجر به برکناری وینفرد شفر از نیمکت استقلال شد. در واقع پرسپولیس یکی از جدی‌ترین رقبای ایاپوروی در مسابقه مستقیم، کنار زد و با پیروزی در دو دیدار متوالی بعدی، قدم‌های بلندی به طرف قهرمانی برداشت. قهرمانی برای تزلزل و سقوط رقیب، صبر کردند و این صبر کاملاً نتیجه‌بخش بود. محسن فروزان، اردوی تراکتورسازی را به هم

ریخت و امیدهای قهرمانی این باشگاه را نابود کرد. مدیران تراکتور آنقدر بر تجربه نبودند که تیم‌شان را از چنین باتلاقی بیرون بکشند. سپاهان نیز امتیازهای حساسی را از دست داد و پدیده با شکست خوردن در چند مسابقه از کورس قهرمانی فاصله گرفت. حال‌در آستانه هفته پایانی، پرسپولیس سه امتیاز بیشتر از تیم ژنرال دارد اما این برتری سه امتیازی، تضمینی برای قهرمانی تیم پرفسور نخواهد بود.

پیش از این در لیگ‌های برتر اول و هشتم، صدرنشین هفته پایانی با به امتیاز برتری، جام قهرمانی را به تیم دوم جدول واگذار کرده است. «مجید جلالی خیلی مرده!». این یکی از فراموش‌نشده‌ترین جمله‌های تاریخ لیگ برتر است. جمله‌ای از سوی امیر قلعه‌نویی پس از قهرمانی در امتیاز و باور نکردنی استقلال در لیگ برتر هشتم که بازتابنده اتفاقات بازی هم‌زمان بین ذوب آهن و فولاد خوزستان در اهواز بود. ذوبی‌ها با سه امتیاز برتری نسبت به استقلال، در صدر جدول قرار داشتند و با یک تساوی در جنوب، قهرمانی را تصاحب می‌کردند. تیم منصور ابراهیم‌زاده، به قهرمانی اطمینان داشت و حتی در تدارک جزئیات برگزاری یک جشن بزرگ در اصفهان بود اما سرنوشت، درس بزرگی به ذوبی‌ها داد. درست مثل این فصل، تیم دوم جدول باید مقابل یک تیم ته جدولی مسابقه می‌داد و تیم اول باید در یک دیدار خارج از خانه به جنوب سفر می‌کرد. در روزی که آرش برهانی پناستی‌اش را مقابل پیام مشهد هدر داد، فابیو جانواریو تنها گل استقلال را وارد دروازه حریف کرد. برای تبدیل شدن این گل به گل قهرمانی، ذوب باید در خانه فولاد شکست می‌خورد و در نهایت این اتفاق رخ داد. تیم مجید جلالی در یک نبرد باور نکردنی، چهار بار توپ را از خط دروازه سفید و سبزها عبور داد. بعدها حرف و حدیث‌های زیادی در مورد نمایش عیسی اندوی در این مسابقه شکل گرفت اما جام به شکل غیرمنتظره‌ای سهم آبی‌های پایتخت شده بود. قهرمانی‌های لحظه آخری البته همیشه برای استقلال خوشایند نبوده است. آنها در هفته پایانی اولین فصل از رقابت‌های لیگ برتر، با سه

اگر ضربه سر احمد، برگ برنده این فصل پرسپولیس بود، پناستی چیپ فرشید اسماعیلی نیز به نقطه عطف فصل آبی‌ها تبدیل شد. آنها پس از شکست برای مدت‌ها با حواشی دست و پنجه نرم کردند و هرگز نتوانستند کیفیت پیش از شهر آورد را به دست بیاورند

امتیاز برتری نسبت به پرسپولیس علی‌رود این‌ها می‌توانستند استقلال با یک امتیاز در جدال با ملوان نیز می‌توانست قهرمانی را از آن خود کند اما بی‌دقتی مهره‌های هجومی برای این تیم گران تمام شد. آنها روی یک اتفاق با گل بایک پورغلامی روبه‌رو شدند و در بازی هم‌زمان، پرسپولیس به سختی فجر سپاسی را از دست داد تا در روزی که حتی ورزشگاه آزادی برای دیدار تیم پروین پر نشده بود، جشن عجیب قهرمانی را برگزار کند. فوتبال، همیشه آماده می‌خکوب کردن دیگران است و حالا این روایت، می‌تواند در دیدارهای هفته پایانی لیگ برتر نیز تکرار شود. درست یک دهه قبل، امیر قلعه‌نویی روی نیمکت استقلال جام قهرمانی را در آخرین روز لیگ از ذوب آهن دزدید. مرد قهرمان لیگ هشتم، دست به هر کاری می‌زند تا این اتفاق را در لیگ برتر هجدهم نیز تکرار کند. آنها بی‌کیسه تصور می‌کنند همه چیز تمام شده و پرسپولیس قهرمانی لیگ را از آن خود کرده، چیز زیادی از فوتبال و معجزه‌ها بی‌ش نمی‌دانند. در هفته آخر لیگ، هیچ چیز به اندازه اطمینان از قهرمانی برای پرسپولیس‌ها خاطرناک و مرگبار نخواهد بود.

سوزه روز

چرا در ایران هیچ‌کس از خود فوتبال لذت نمی‌برد؟

سندروم شک و خشم!

آریاطاری

البته که مقایسه میان فوتبال ایران و انگلیس، غیراصولی و حتی خنده‌دار است اما همه چیز را هم نمی‌توان به تفاوت امکانات مربوط دانست. همین هفته منچستر سیتی در زمین برایتون قهرمان لیگ برتر شد اما هیچ‌کس برایتون را به کم‌کاری متهم نکرد. هیچ‌کس «دولت» انگلیس را مسئول این ماجرا ندانست. لیورپول‌ی‌ها در بازی هم‌زمان تیم دوم جدول را تشویق کردند و یورگن کلوپ در کنفرانس خبری، به ستایش از پپ گواردیولا و تیمش پرداخت. جشن قهرمانی سیتی و مراسم خداحافظی کاپیتان برایتون، به تنهایی از تمام فصل فوتبال ایران بهتر بود. چرا که اینجادیگر هیچ‌کس از خود فوتبال لذت نمی‌برد و شادی‌های بعد از پیروزی نیز، بیشتر نتیجه خشم و تنفر هستند. سوال بزرگ اینجاست که آیا راهی برای برون‌رفت فوتبال ایران از وضعیت فعلی وجود دارد؟

ایران، نشان دهنده سقوط کامل اخلاق حرفه‌ای است. اینجا همه به هم مشکوک هستند. همه به هم اتهام می‌زنند، همه نتایج را «مهندسی شده» به نفع رقبای داندو به حکومتی بودن تیم رقیب «صحه» می‌گذارند. این جواز استنادی‌های فوتبال تا شبکه‌های اجتماعی، سیال است و هر روز هم جدی‌تر می‌شود. شاید زمانی این حرف و حدیث‌ها تنها در پایتخت وجود داشت اما حالا هواداران تیم‌های شهرستانی نیز به این زم‌زمه‌ها ملحق شده‌اند. بدون تردید بازنده اصلی این بازی «فدراسیون فوتبال» است. نهادی که هرگز نتوانسته قدمی برای آرام کردن اوضاع بردارد. فدراسیون نه تنها در اقدامات پیش‌گیرانه و بازدارنده ضعیف نشان داده، بلکه حتی در برخورد‌های قهری نیز کاملاً ناتوان بوده است. پس از ماجراهای تلخ ورزشگاه یادگار امام و البته مصدومیت ۳۰۰ نفر در جریان دیدار پرسپولیس و سپاهان، کمیته انضباطی چه بر خوردی به جز جریمه مالی برای باشگاه‌ها در نظر گرفت؟ آیا به جز جریمه مالی به قصد درآمدزایی، فدراسیون هیچ نقشه دیگری برای کنترل اوضاع ندارد؟ سیواش یزدانی بعد از دیدار پرسپولیس، عملاً بازکنان و هواداران این تیم را تهدید کرد. در هر کدام از کشورهای اروپایی، این بازکن با سخت‌ترین برخورد ممکن روبه‌رو می‌شد اما در ایران تنها

یک جلسه محرومیت برای مدافع سپاهان در نظر گرفتند. لیدرها و بوچی‌ها نیز همچنان به نفرت تراکنی‌شان ادامه می‌دهند اما ورودشان به هیچ استادیومی محدود نمی‌شود و قدرت‌شان روز به روز افزایش پیدا می‌کند. خصوصی‌سازی سرخابی‌ها نیز تنها در حرف و مصاحبه به زبان می‌آید و هرگز شکل جدی به خودش نمی‌گیرد تا هوادارها بتوانند فوتبال را مستقل از «دولت» ببینند. ناکارآمدی فدراسیون، اصلی‌ترین تهدید برای فوتبال ایران است. فوتبالی که این روزها خودش را گامی می‌گیرد و به خودش تیش می‌زند! شکی وجود ندارد که در صدی از اعتراض‌ها علیه داوری، تنها برای توجیه نتایج ضعیف شکل می‌گیرد اما آیا سطح داوری در لیگ هجدهم، به مراتب از سطح خود بازی‌ها پایین‌تر نبوده است؟ چه تمهیداتی برای پایان دادن به بحران داوری در نظر گرفته شده است؟ آیا داوری‌ها بیشتر از گذشته آموزش دیده‌اند؟ آیا مربیان و بازیکنان فوتبال بیشتر از گذشته در مورد داوری آموزش دیده‌اند؟ آیا مثل همه‌جای دنیا، تکنولوژی برای داوری بهتر بازی‌ها استفاده شده است؟ فوتبال ایران تنها به سرعت‌طرح شکست خورده داوری پشت دروازه رفته و این تصمیم نیز ناامیدکننده از کار درآمده است. تماشاگرانی که از ساعت‌ها قبل برای تماشای یک مسابقه به ورزشگاه می‌روند، تماشاگرانی که از

گیت‌های قرون وسطایی عبور می‌کنند تا خودشان را به سکوها برسانند، تماشاگرانی که به جای احترام، بازشت‌ترین برخورد ممکن و کم‌ترین امکانات موجود روبه‌رو می‌شوند، دالما در معرض عصبانیت هستند و عجیب‌نیست که با اولین سوت داوری به ضرر تیم محبوب‌شان، برافروختگی رانچریه کنند. البته که فوتبال ایران، «بهترین تماشاگران دنیا» را ندارد. البته که تماشاگرها تنها بعد از گل، شعاری دهند و فریاد‌های سخت تیم‌های‌شان هستند، البته که آنها به جای غمگین شدن بعد از هر باخت، خشمگین می‌شوند اما در حقیقت، هیچ باشگاهی احساس ارزش و احترام را برای این هوادارها به وجود نیاورده است. هیچ باشگاهی به آنها اجازه نداده از فرهنگ بوچی‌پروری عبور کنند و خودشان، صدای خودشان باشند. «اتهام زدن» در فوتبال ایران، ساده است و هر روز ساده‌تر می‌شود. باشگاه‌ها عملاً نظارتی

روی صفحه‌های هواداری ندارند و این صفحه‌ها هر محتوایی را به اشتراک می‌گذارند. در نگاه اول تصور می‌شد بیچه‌های ۱۲، ۱۰ ساله مسئول این اتفاق هستند اما تاسف‌بار به نظر می‌رسد که بسیاری از روزنامه‌نگارها با علایق افراطی رنگی، به بازی «اتهام‌زنی» آلوده شده‌اند. وقتی رسانه‌ها به جای روشنگری خودشان را تا مقام یک «هوادار تیغی‌فوسی» پایین می‌آورند، طبیعتاً بوی بهبود از اوضاع فوتبال ایران نخواهد آمد. این فوتبال درست می‌شود اگر چیزهای بسیار بسیار زیادی تغییر کنند. اگر نگاه‌ها به فوتبال عوض شوند. اگر فدراسیون تنها یک نهاد منفعل نباشد. اگر هوادارها تحت تاثیر آن چه در فضای مجازی می‌بینند، قرار نگیرند. این فوتبال در دست می‌شود اگر نفرت و کینه در آن جایش را به لذت رقابت بدهد. اگر به جای همه‌بحث‌های حاشیه‌ای، خودفوتبال مورد توجه باشد.

عدد به عدد

رکورد جدید برای پرسپولیس

پرسپولیس باتساوی مقابل ماشین‌سازی یکی از رکوردهای خاص لیگ برتر را جابه‌جا کرد. داین تیم تا پایان هفته بیست‌ونهم تنها یک باخت در کارنامه دارد حتی در صورت شکست مقابل پارس جنوبی در آخرین بازی هم، صاحب کمترین باخت در یک فصل لیگ برتر خواهد بود. پیش از این پرسپولیس و پاس لیگ اول (۱۴ تیمی)، پاس و استقلال لیگ سوم (۱۴ تیمی)،

با پدیده که آخرین دیدار نیم فصل آبی‌ها به حساب می‌آمد، در ترکیب استقلال قرار گرفته بود. باقری در حالی با نظر شفر در نیم فصل دوم حتی یکبار هم به ترکیب استقلال نرسید که در نیم فصل اول ۱۲ بار با نظر او در ترکیب آبی‌ها قرار گرفته بود. فراموش نکنیم در روزهایی که باقری حتی شانسسی برای رسیدن به فهرست ۱۸ نفره استقلال نداشت، شایعه شد او به دلیل دوپینگ از جمع آبی‌ها کنار گذاشته شده است!

سورپ ایز استقلال

روح‌الله باقری، سسور پرایز فرهاد مجیدی در بازی با نفت آبادان بود، سستار‌های که پس از لهماه در لیگ برتر برای استقلال بازی کرد و حتی موفق به گلزنی هم شد اما داوری و کمک‌هایش به اشتباه آن را مردود اعلام کردند تا آبی‌ها از معادلات قهرمانی خارج شوند. باقری آخرین بار در تاریخ ۲۲ آذرماه سال گذشته و در بازی

استقلال لیگ پنجم (۱۶ تیمی) و استقلال خوزستان لیگ پانزدهم (۱۶ تیمی) با ۳ باخت در یک فصل رکورد بودند و حالا پرسپولیس در رکورد آنها عبور کرده است. با توجه به شرایط پرسپولیس، شاید این تیم‌ها کوردی باشد که تیم برانکو در پایان فصل می‌تواند به آن افتخار کند و فصل را بی‌رکورد به پایان نرساند. البته سپاهان هم که در حال حاضر تنها ۲ باخت در کارنامه دارد، در صورت نباختن مقابل استقلال خوزستان در هفته پایانی از رکورد این تیم‌ها عبور می‌کند.